

**Hodnocení diplomové práce
Davida Kramného
„Pojem a právní důsledky překročení mezi nutné obrany a krajní nouze“**

Předložená diplomová práce obsahuje 69 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu a osmi kapitol. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je přiměřený zvolenému tématu a zahrnuje i práce zahraničních autorů. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomant charakterizuje zaměření své práce, se v dalších kapitolách práce zabývá pojmem a významem okolností vylučujících protiprávnost, zejména nutné obrany a krajní nouze a jejich vzájemným vztahem. Správně upozorňuje na vhodnost označování těchto okolností jako důvodů vylučujících protiprávnost a nikoliv vylučujících (pouze) nebezpečnost činu pro společnost. Srovnání společných a odlišných znaků obou zkoumaných institutů je ilustrativní. Kladně třeba hodnotit, že se diplomant vyjadřuje i ke sporné otázce odvracení nebezpečných jednání osob neodpovědných.

Následující kapitoly jsou věnovány vývoji institutů nutné obrany a krajní nouze v Československu, resp., v České republice, a dále obdobným institutům v jiných právních odvětvích. Shodné a odlišné znaky jsou pečlivě analyzovány.

Jádrem práce jsou kapitoly zabývající se překročením mezi nutné obrany a krajní nouze a důsledkům takového excesu. Souhlasit lze s názorem, že ukončení útoku není identické s dokonáním trestného činu. Diplomantem uváděné závěry jsou vhodně dokumentovány judikaturou. Důvodně je upozorňováno na různé názory, které byly v literatuře vyslovovány na důsledky formulační změny provedené zák. č. 290/1993 Sb. Souhlasit lze dále s názorem, že v jistém smyslu je požadavek proporce následků (škod) zachován. Diplomant se zde věnuje rovněž související otázce subjektivní stránky jednání při odvracení útoku, jakož i sporné otázce tzv. automatických obranných zařízení. Správný je též postřeh o různém pojmání požadavku subsidiarity krajní nouze v literatuře. Možnosti právního posouzení excesu potom diplomant uvádí prakticky shodně s dosavadní literaturou.

Zajímavá je kapitola osmá, věnovaná rozboru zahraničních právních úprav zkoumaných institutů ve vybraných zemích (Slovensko, Rakousko, Německo, Francie, Švédsko). Diplomant se zde neomezuje na pouhý popis zahraničních úprav, ale provádí jejich srovnání s naší úpravou a hledá v zahraničních úpravách podněty de lege ferenda.

Poslední kapitola práce tvoří vlastně závěr práce. Diplomant zde podává zhodnocení české právní úpravy. Souhlasit lze s názorem, že problémy nutné obrany nespočívá v nedokonalé právní úpravě, jako spíše v interpretační a ještě snad více v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení. Pokud jde o institut krajní nouze, pak některá doporučení, která diplomant uvádí, jsou důvodná.

Celkově lze předloženou diplomovou práci hodnotit jako zdařilou. Diplomant prokázal dobrou znalost zvolené problematiky a jejích širších souvislostí, jakož i znalosti odborné literatury a judikatury a schopnost samostatné odborné práce ústící ve vlastní stanoviska k některým otázkám.

Předložená diplomová práce po formální i po obsahové stránce splňuje požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro ústní obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by měl diplomant podrobně vyjádřit svůj názor na rekodifikaci trestního práva, pokud jde o zkoumané instituty.

V Praze dne 28.2.2006

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
vedoucí diplomové práce